

[A 2r:] **Propositiones complectentes summam praecipuorum capitum doctrinae christianaæ.**

I.

Necesse est Deum sic agnoscit et inuocari sicut ipse patefecit se certo verbo
 5 et testimonijs diuinis. Ideo enim Deus immensa bonitate ex arcana sede sua
 prodiens allocutus est homines et verbum certum ac expressum non solum
 tradidit per Filium, sed etiam scribi per prophetas et apostolos voluit et tes-
 timonia illustria addidit, ut certa norma esset, quam in omni inuocatione et
 cogitatione de Deo animi hominum intueruntur et ad hanc normam saepe
 10 Deus seuerissimis mandatis totum genus humanum alligat.

II.

Sunt autem duo capita praecipua, quae Deus, vt recte agnosceretur et cele-
 braretur, perspicue in verbo comprehenso scriptis prophetarum et apostolo-
 rum de se patefecit, nimirum essentia et voluntas Dei. Horum utrumque in
 15 sola ecclesia recte cognoscitur et his discernitur ac separatur ecclesiae inuo-
 catio ab alijs impijs inuocationibus.

III.

Nouit utcunque ratio humana naturaliter esse Deum. Nam ideo Deus ordi-
 nem in natura et ordinatos motus et effectus instituit et homini indidit men-
 20 tem, quae intelligeret numeros, ordinem, discrimen honestorum et turpium,
 vt hic ipse ordo et noticiae, quae menti naturaliter sunt insitae, testimonium
 sint de ipso et ostendant esse Deum et doceant, qualis sit videlicet mens sapi-
 ens, verax, bona, benefica, iusta, casta, vindex scelerum. Haec et Plato in
 descriptione Dei [A 2v:] complexus est: „Deus est mens aeterna, causa boni
 25 in natura.“¹

III.

Sed haec consideratio in tanta caligine et deprauatione naturae nostrae obs-
 curior est, quia naturam rerum nunc foris tantum aspicimus et noticias in
 mentibus nostris minus illustres circumferimus. Est et assensio languidior et
 30 concursu dubitationum sic agitur, ut cum res in vndis motis conspectae non
 offerunt se oculis stabiliter et accedit ad has fluctuationes multiplex ignora-

¹ Zum Gottesbegriff Platons vgl. Platon, Politeia III, in: Platon, Politeia, hg. v. Simon Roelof Slings, Oxford 2003, 85–131; Platon, Nomoi X, in: Platon, Leges. Bd. 2, hg. v. Richard Bury, London 1961, 296–386. Vgl. hierzu auch: Egil A. Wyller, Art. Plato/Platonismus, in: TRE 26 (1996), 682.